

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **K. P.**, zastoupena Mgr. Evou Vaškovou, advokátkou se sídlem Opatovická 4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2017, č. j. 30 A 150/2016 – 28,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 7. 2016, č. j. OD/922/16/JK, Městský úřad Žďár nad Sázavou, odbor dopravy, zamítl námítky žalobkyně proti provedení záznamu bodů v její evidenční kartě řidiče, přičemž provedený záznam 12 bodů potvrdil.

[2] Rozhodnutím ze dne 24. 8. 2016, č. j. KUJI 65458/2016, sp. zn. ODSH 1027/2016 Pe, Krajský úřad Kraje Vysočina (dále jen „žalovaný“) zamítl odvolání žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť jí hrozí velká újma.

[5] Tuto velkou újmu spatřuje stěžovatelka v tom, že při výkonu své profese (účetní a finanční poradenství) nezbytně nutně potřebuje řidičské oprávnění, neboť praxi vykonává tak, že dojíždí za klienty do jejich domovů a kanceláří. Svou podnikatelskou činností zajišťuje obživu pro své tři nezletilé děti. Dále řidičské oprávnění nutně potřebuje k zajištění přepravy svého handicapovaného syna Matěje. Výkon žalobou napadeného rozhodnutí a pozbytí řidičského oprávnění by znamenal závažný zásah do života rodiny stěžovatelky a ve svém důsledku by také znamenal faktickou nemožnost stěžovatelky vydělávat na živobytí své a svých tří nezletilých dětí, což by pro ni znamenalo velkou újmu. Jiným osobám přiznáním odkladného účinku újma vzniknout nemůže a přiznaný odkladný účinek rovněž nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka se ze svého jednání poučila a žádných dalších dopravních přestupků

se nedopouští. Dále poukázala na to, že v případě přestupků, na základě kterých dosáhla 12-ti bodů, se jednalo o méně závažné přestupky (nepoužívání bezpečnostních pásů, které neohrožuje bezpečnost ostatních účastníků silničního provozu). Zájem na ochraně bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích tak nebude přiznáním odkladného účinku ohrožen.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že stěžovatelka v souvislosti s dosažením počtu dvanácti bodů pozbyla řidičské oprávnění. Tato skutečnost jí podle jejího tvrzení znemožní výkon podnikatelské činnosti účetního a finančního poradenství, pro jejíž výkon je nezbytná mobilita v takovém rozsahu, že ji nelze nahradit veřejnou hromadnou dopravou. Důsledkem tedy bude nemožnost dosavadního způsobu její obživy, čímž bude značně negativně ovlivněna její možnost výdělku. Vedle toho stěžovatelka poukázala na potřebu dopravovat handicapovaného nezletilého syna M. K prokázání tohoto tvrzení předložila již v řízení před krajským soudem rozhodnutí Úřadu práce České republiky - Krajské pobočky v Jihlavě, kontaktního pracoviště Žďár nad Sázavou, ze dne 5. 10. 2015. Tímto rozhodnutím správní orgán přiznal jejímu nezletilému synovi M. P., nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením (ZTP/P), a to ode dne 1. 8. 2015 do 31. 1. 2018. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je pak uvedeno, že z posudkového zhodnocení vyplývá, že její nezletilý syn trpí funkční ztrátou dolních končetin se ztrátou opěrných funkcí. Jde o podstatné omezení pohyblivosti nebo orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace. Uvedená situace podle Nejvyššího správního soudu představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti lze odkázat i na judikaturu zdejšího soudu, podle které existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz např. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 – 33, usnesení ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, usnesení ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 19 a usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80).

[10] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění (srov. § 123a až 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude

pokračování

v rozporu s veřejným zájmem. Stejný závěr lze dovodit i z vyjádření žalovaného, který k návrhu na přiznání odkladného účinku zaujal neutrální stanovisko

[11] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu